

Men det vil jeg godt lige have en bekræftelse på eller en afkræftelse af, sådan at vi, når vi på tirsdag skal i gang med forhandlingerne om finansloven og de her ting, ved, hvordan vilkårene er.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil godt knytte en bemærkning til det, hr. Aage Frandsen sagde. Det var den misforståelse, at vi ikke var optaget af hele spørgsmålet om aftenseminarierne.

Jeg mener, at lige siden vi skrev tillægsbetænkningen til lovforslag nr. L 232 – og det er godt og vel 1 år siden – har vi faktisk været optaget af dette spørgsmål. Jeg mener også, sådan som jeg forstod ministerens svar i dag, at så var ministeren stadig væk optaget at få denne opgave løst.

Det, der blev sagt – og jeg hørte meget nøje efter, hvad der blev sagt fra konservativ side – opfattede jeg ikke som nogen lukning af nogen sag og ikke som, at man overhovedet ikke kunne få en drøftelse herom og prøve på at finde en løsning.

Jeg synes da, at det er noget af det positive, der er kommet ud af det her, at selv om der skulle være politiske bindinger, er det ikke helt udelukket, at der også kan findes løsninger.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg tror ikke, jeg er den eneste, der egentlig godt vil vide, hvad det var, ministeren mere præcist tænkte på, da ministeren sagde, at man burde kunne finde en løsning. Altså, jeg vil gerne vide det, for jeg er sådan et nysgerrigt menneske, og det tror jeg også andre er, så jeg ville være glad, hvis ministeren ville give et bud på, hvad det kunne være, for ellers har jeg lidt svært ved at holde ministeren fast ved en senere lejlighed.

Men altså det dér med åben uddannelse, som vi talte om for godt et halvt år siden, det kunne lade sig gøre. Men jeg har i hvert fald konstateret, at det ikke virker; det kan ikke bruges, siger man.

Så vil jeg gerne spørge om, hvad det er for en idé, ministeren så har. Så synes jeg, at man på de pågældende uddannelsessteder jo i hvert fald skulle forholde sig også til det problem, om det var en god idé eller ej.

Jeg går også ud fra, at ministeren lige forholder sig til problemstillingen om, hvorvidt hr. Bendt Bendtsen har ret efter nytårsaftnen.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne sige, at uanset om der er forligsbindinger eller ikke forligsbindinger, har regeringen den opfattelse, at det er vigtigt, at arbejdsmarkedspolitiske problemer løses i arbejdsmarkedssystemet og uddannelsespolitiske problemer i uddannelsessystemet. Vi mener faktisk, at det er vigtigt, at vi har lavet den skillelinje ned igennem arbejdsmarkedspolitik og uddannelsespolitik, som vi gjorde i december måned.

Der har så siden været drøftelser og overvejelser, kan jeg forstå på min kollega undervisningsministeren, så sent som her i oktober måned, den 24. oktober helt nøjagtigt, hvor undervisningsministeren faktisk har indkaldt Københavns Dag- & Aftenseminarium med henblik på en drøftelse om åben uddannelse. Så der er ikke nogen forhold, der gør, at dette seminarium ikke, hvis det vil, kan udbyde sin uddannelse som åben uddannelse, og så vil den jo være tilgængelig for folk, der er ledige i perioder, kortere eller længere tid, men i øvrigt er i en beskæftigelsessituation, og som så kan gøre deres uddannelse færdig.

Det, der var min åbning, var, at hvis der er en situation, hvor en person har et rimelig fast arbejde, er godt og vel halvdelen inde i uddannelsen og så bliver ledig i en kort periode, synes jeg godt, man kan forsøge at kigge på det – ikke bare kigge på, selvfølgelig, det er jo ikke særlig interessant, for hvad er det, man kigger på? Det interessante er, hvad man gør, når man har kigget på det. Og dér siger jeg, at jeg er parat til at skabe en åbning i den situation, hvor man måske i en kort ledighedsperiode kan finde et forsørgelsesgrundlag i arbejdsmarkedsløvgivningen og ikke i SU med den konsekvens, at man går ud af dagpengesystemet. Det er det, jeg er åben over for, og det er, hvad jeg vil sige i dette øjeblik.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt takke ministeren for svaret, og ministeren må så også regne med, at jeg i Arbejdsmarkedsudvalget spørger, hvordan man konkret kunne gøre de her ting. For selv om vi gerne vil have gennemført vores forslag, er det, hvad angår de studerendes muligheder for i en situation, hvor de eventuelt bliver arbejdsløse og ellers læser om aftenen, afgørende for os, at kan man finde en lille bitte løsning på et lille problem i forhold til det store problem; lidt er bedre end ingenting.